

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **G.**, spol. s.r.o., L., K., IČO: X., zast. JUDr. B., advokátka, K., 040 01 K., proti žalovanému: **JUDr. V.**, nám. Š., X., správca konkurznej podstaty úpadcu P., a.s. v konkurze, X., IČO: X., o **určenie pravosti pohľadávky vo výške 422 999,47 Sk**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 35 Cbi/273/2002-101 zo dňa 9. októbra 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 35 Cbi/273/2002-101 zo dňa 9. októbra 2006 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že v žalobe zo dňa 11.12.2002 žalobca navrhol, aby súd určil, že jeho pohľadávka vo výške 422 999,47 Sk je v konkurznom konaní úpadcu P., a.s. v konkurze vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 25-24 K 86/02 nesporná a patrí do prvej triedy uspokojenia. Prihláškou konkurzného veriteľa zo dňa 8.7.2002 si žalobca v konkurznom konaní úpadcu P., a.s. v konkurze v D.

prihlásil pohľadávku v celkovej výške 2 980 009,28 Sk ako pohľadávku prvej triedy uspokojenia. Na prieskumnom pojednávaní dňa 23.10.2002 správca konkurznej podstaty úpadcu pohľadávku žalobcu čiastočne, vo výške 422 999,47 Sk čo do pravosti poprel a zároveň ho vyzval, aby v prípade, že na pravosti pohľadávky v pôvodne uplatnenej výške trvá, podal v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu žalobu o určenie popretého práva. Prvostupňový súd konštatoval, že žalobca nepripojil k prihláške konkurzného veriteľa všetky faktúry, ktoré uviedol v prílohe č. 2 žaloby, v ktorej vyčíslil úrok z omeškania podľa jednotlivých faktúr. Žalobca ani v samotnej prihláške neuviedol všetky faktúry, z ktorých si podľa prílohy č. 2 žaloby uplatnil nárok na úrok z omeškania, pretože podľa doslovného znenia prihlášky konkurzného veriteľa, žalobca si uplatnil v konkurznom konaní úpadcu jednak nárok na istinu zodpovedajúcu čiastočne uhradeným faktúram č. 23/2001/P a č. 28/2001/2001/P, ďalej nárok na istinu z neuhradených faktúr č. 31/2001/P, č. 32/2001/P, č. 33/2001/P, č. 36/2001/P, č. 37/2001/P, č. 61/2001/D, č. 62/2001/D, č. 63/2001/D a č. 64/2001/D a napokon si pod bodom 3. uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 20% z dlžnej sumy ročne „odo dňa splatnosti jednotlivých faktúr“ do dňa vyhlásenia konkurzu. Z uvedeného vyplýva, že pri posudzovaní nároku na úrok z omeškania, mohol správca konkurznej podstaty úpadcu vychádzať len z faktúr, ktoré sú uvedené v prihláške konkurzného veriteľa a ktoré sú pripojené ako dôkaz k prihláške konkurzného veriteľa, preto logicky nárok na úrok z omeškania presahujúci nárok na úrok z faktúr, výslovne uvedených v prihláške a pripojených k prihláške konkurzného veriteľa, poprel. Na uvedenej skutočnosti nič nemení ani fakt, že žalobca následne až v prílohe incidenčnej žaloby pripojil prehľad všetkých faktúr, z ktorých si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 880 782.- Sk, pretože mal tak podľa ust. § 23 ods. 2 ZKV a ustanovenia § 20 ZKV, urobiť už v samotnej prihláške konkurzného veriteľa. Ak si žalobca v konkurznom konaní uplatnil nárok na úrok z omeškania v určitej výške, tak bolo jeho povinnosťou už v prihláške výslovne uviesť za omeškanie s úhradou ktorých faktúr si nárok na úrok z omeškania v konkrétnej sume uvedenej v prihláške uplatňuje. Žalobca v časti, v ktorej v prihláške výslovne neuviedol faktúry, za ktoré si uplatnil nárok na úrok z omeškania (konkrétne ide o faktúry č. 271/2000/P, č. 04/2001/P, č. 19/2001/P, č. 22/2001/P, č. 24/2001/P, č. 25/2001/P, č. 26/2001/P, č. 27/2001/P a č. 40/2001/P) neunesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal, že nárok na úrok z omeškania, vo výške v akej si ho uplatnil v prihláške, si uplatnil v celom rozsahu dôvodne, a to z toho dôvodu, že jeho povinnosťou bolo všetky faktúry, za omeškanie ktorých si uplatnil

nárok na úrok z omeškania, uviesť v prihláške a tieto faktúry zároveň pripojiť k prihláške. Z uvedených dôvodov je nedostačujúce uviesť čísla faktúr uvedených v prihláške až v prílohe žaloby. Krajský súd preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť, alebo žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Nie je mu jasné, na základe čoho prvostupňový súd tvrdí, že žalobca nepredložil listinné doklady ku konkurznej prihláške a že tieto boli pripojené až v určovacej žalobe. Tvrdil, že podrobne rozpísal, ako vypočítal úrok z omeškania za jednotlivé faktúry. Žalovaný však v popretí pohľadávky neuviedol, ktoré úroky z omeškania neuznáva, za ktoré faktúry, preto nemohol konkretizovať, u ktorých úrokov žiada určenie pravosti pohľadávky. Zdôrazňuje, že v konkurznej prihláške i v určovacej žalobe, predložil ako prílohu č. 2 — výpočet úrokov z omeškania. V tomto výpočte je podrobne rozpísané: poradové číslo, číslo faktúry, dátum zdaniteľného plnenia, dátum splatnosti, fakturovaná suma, počet omeškaných dní, výpočet penále z jednotlivých faktúr za deň, penále celkom. Prvostupňovému súdu bolo oznámené, že žalobca sa nevie konkrétne vyjadriť k popretým úrokom z omeškania, nakoľko zo strany žalovaného nebolo výslovne uvedené, z ktorých faktúr popiera úroky z omeškania.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., § 214 ods. 1 O.s.p. a podľa ust. § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil z jeho správnych dôvodov.

Žalobca sa na súdne pojednávanie nedostavil, doručenie má vykázané uložením dňom 22.1.2008, preto najvyšší súd v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v jeho neprítomnosti.

Predmetom odvolacieho konania je posúdiť, či súd prvého stupňa rozhodol správne, keď zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že jeho pohľadávka vo výške 422 999,47 Sk je v konkurznom konaní úpadcu P., a.s. v konkurze vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 25-24 K 86/02 nesporná a patrí do prvej triedy uspokojenia.

Podľa ust. § 20 ods. 1 ZKV veriteľia dlžníka prihlásia svoje pohľadávky v lehote určenej v uznesení o vyhlásení konkurzu, a to aj vtedy, keď sa o nich vedie súdne alebo iné konanie podľa osobitných predpisov, to sa vzťahuje aj na veriteľov, ktorí podali návrh na vyhlásenie konkurzu. V prihláške uvedú číselne výšku pohľadávky, jej príslušenstva, skutočnosti, na ktorých sa prihláška zakladá, aké poradie pre svoju pohľadávku požadujú a skutočnosti, ktorými môže byť pohľadávka preukázaná. Súčasne uvedú, či si uplatňujú oddelené uspokojenie (§ 28) s presným označením veci, na ktorú sa viaže právo oddeleného uspokojenia.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že správca, ani súd nevyzýva veriteľa na odstránenie väd prihlášky. Veriteľ si môže prihlásiť len pohľadávku vo finančnom vyjadrení a musí samostatne uplatniť istinu (základnú pohľadávku - dlžnú sumu) a samostatne príslušenstvo. Ak príslušenstvo vzniklo z rôznych právnych titulov, musí ich vyčísliť a uviesť samostatne. Ak veriteľ úrok nevyčísli, ale uvedie len sadzbu úroku (napr. 11%) a obdobie, za ktoré si úrok uplatňuje, nie je to možné považovať za prihlásenie pohľadávky v tejto časti. Veriteľ môže sám neúplné podanie doplniť a opraviť a pokiaľ tak urobí v lehote, v ktorej je možné účinne podať prihlášku, súd musí preskúmať doplnenú (opravenú) prihlášku.

V danom prípade žalobca podal prihlášku pohľadávok v celkovej výške 2 980 009,28 Sk v konkurznom konaní č. 25-24K 86/02 na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 10.7.2002. Prihlásená pohľadávka pozostávala z istiny čiastočne uhradených faktúr č. 23/2001/P a č. 28/2001/P a z neuhradených faktúr č. 31/2001/P, 32/2001/P, 33/2001/P, 36/2001/P, 37/2001/P a č. 61/2001/D až 64/2001/D spolu vo výške 2 099 227,30 Sk, z úrokov z omeškania vo výške 20% z dlžnej sumy ročne odo dňa splatnosti jednotlivých faktúr do dňa vyhlásenia konkurzu, t.j. do 9.5.2002, vo výške 880 782.- Sk. Žalobca k prihláške pripojil len faktúry č. 28/2001/P, 31/2001/P, 32/2001/P, 33/2001/P, 36/2001/P, 37/2001/P, 61/2001/D, 62/2001/D, 63/2001/D, 64/2001/D. Uplatnený úrok z omeškania vo výške 20% nevyčísli v súlade s ust. § 20 ods. 1 ZKV. Správca konkurznej podstaty preto nárok na úrok z omeškania presahujúci nárok na úrok z faktúr uvedených v prihláške poprel. Žalobca až k predmetnej incidenčnej žalobe pripojil „prílohu č. 2“, zoznam všetkých faktúr, z ktorých si uplatnil v prihláške nárok na úrok z omeškania vo výške 880 782.- Sk. Žalobca v prihláške neuviedol faktúry

č. 71/2000/P, 04/2001/P, 19/2001/P, 22/2001/P, 24/2001/P, 25/2001/P, 25/2001/P, 26/2001/P, 27/2001/P a č. 40/2001/P, z ktorých podľa prílohy č. 2 priloženej k incidenčnej žalobe si vyúčtoval úrok z omeškania spolu s faktúrami priloženými k prihláške vo výške 880 782.- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že žalobca bol povinný už v prihláške výslovne uviesť a k prihláške priložiť faktúry za omeškanie, s úhradou ktorých si nárok na úrok z omeškania uplatňuje a z jednotlivých faktúr vyčísliť úrok z omeškania v konkrétnej sume. Žalobca tak urobil až podanou incidenčnou žalobou, čo je v rozpore s ust. § 20 ods. 1 ZKV. Súd ani správca konkurznej podstaty neboli povinní vyzývať žalobcu na opravu alebo na doplnenie neúplnej alebo nesprávnej prihlášky. Žalobca bol oprávnený prihlášku doplniť alebo opraviť do konca lehoty na prihlasovanie pohľadávok, to však neurobil. Krajský súd preto správne konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, že nárok na úrok z omeškania vo výške uvedenej v prihláške si uplatnil v celom rozsahu dôvodne. Správca konkurznej podstaty úpadcu pri posudzovaní nároku na úrok z omeškania mohol vychádzať len z faktúr, ktoré boli k prihláške konkurzného veriteľa (žalobcu) priložené a len z nich mu vznikol nárok na úrok z omeškania. Vo zvyšku správca správne uplatnený nárok na nevyčíslený úrok z omeškania z nepriložených faktúr k prihláške poprel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je vecne správny a preto ho podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Súčasne najvyšší súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. rozhodol o trovách konania, odvolacieho konania tak, že úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 29. januára 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: